

[Mads Larsen.]

man skal komme Krybskytteriet til Livs, er det rigtigt, at man i saa vid Udstrækning som muligt fuldkommen kommer bort fra Natjagt. Men jeg vil dog til Nød kunne finde mig i at gaa med til, at der kom til at staa 1 Time, som det hidtil har været Tilfældet. Jeg vilde helst have det sat ned til $\frac{1}{2}$ Time; men jeg ved jo godt, at de, der jager Svømmefugle paa Træk, paastaar, at det saa vil være umuligt at drive denne Jagt med nogen Fordel. Jeg ved ikke, om man skal vise det Hensyn overfor disse Jægere, at man skal give dem en Time før Solens Opgang og en Time efter dens Nedgang; men jeg vil i alt Fald ikke være med til at sætte $1\frac{1}{2}$ Time.

Jeg vil saa gøre et Par Bemærkninger i Anledning af nogle Udtalelser fra de tidligere ærede Ordførere. Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen sagde, at dette Forslags Gennemførelse vilde ødelægge Vildtbestanden. Jeg vil sige, at netop fordi jeg har nogen Frygt i saa Henseende, ønsker jeg, at vi gennem kraftigere Fredningsbestemmelser skal bidrage til, at vor Vildtbestand kan opretholdes.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich spurgte i Begyndelsen af sin Tale: Kan de Radikale klare deres Tilslutning til Princippet? Nu maa jeg indrømme, at det er meget muligt, at jeg i den korte Tale, jeg her har holdt, og som jeg har indskrænket til det mindst mulige, i nogen Grad af Hensyn til, at det forekommer mig, at det ærede Medlem brugte en alt for urimelig lang Tid til den Udredning, han fremsatte her, ikke har været i Stand til at klare det, saadan at det ærede Medlem er tilfreds med det; men naar vi fra radikal Side, fra det radikale Venstres Side, som jeg fører Ordet for, er tilfredse, saa gaar jeg ud fra, at det ærede Medlem maa nøjes dermed.

Dermed skal jeg anbefale det foreliggende Forslag — ogsaa Princippet, at Jagtretten følger Brugsretten — paa det bedste til velvillig Behandling.

Hans Hansen: Ogsaa jeg skal ligesom det ærede Medlem Hr. Mads Larsen indskrænke mig til ganske kort at gøre nogle Bemærkninger til det foreliggende Forslag til Lov om Jagten.

De Bestemmelser i Forslaget, der tager Sigte paa Fredning, kan vi fra vor Side fuldt ud tiltræde, og jeg vil gerne som en Anerkendelse af Forslaget udtale, at jeg synes, at man her er kommet lidt videre med Hensyn til Fredning af vor Vildtbestand end efter den hidtil gældende Jagtlov.

Bestemmelserne om Jagtkortenes og Jagtskattens Ophævelse kan jeg ogsaa udtale vor fulde Tilslutning til. Derimod er der nogle Bestemmelser i de første Paragraffer i Lovforslaget, som ikke i væsentlig Grad angaar selve Jagten eller Fredningsbestemmelser, men som mere forekommer mig at være et privatretligt Forhold, nemlig Bestemmelserne vedrørende det gentagne Gange anførte Udtryk „Bruger“ og „Ejer“. Lovforslaget gaar jo ud paa i Fremtiden at henføre Jagtretten til Brugeren i Stedet for, at den hidtil har været henført til Ejeren uden Hensyn til, om han bruger den eller ikke. Det forekommer mig imidlertid, at man her kommer ind paa en Vej, som jeg vil betegne som meget farlig at betræde; for det forekommer mig, at Spørgsmaalet om, hvem der har Jagtretten, om det er Brugeren eller Ejeren, er mindre væsentligt, og at det kan siges at være noget, som er Staten som saadan uvedkommende. For de allerfleste Ejendommers Vedkommende er det saadan, at der oprindeligt ved Afslutningen af Handelen i Købekontrakten eller Skødet har været en Bestemmelse om, at Sælgeren forbeholder sig Jagtretten, saaledes at denne Jagtret egentlig har været inkluderet i Købesummen. Naar man nu prøver paa at føre det over, saa forekommer det mig, at det egentlig mere er en Form for Ekspropriation af en Ret mod Erstatning, som i og for sig ikke har noget med selve Jagten eller Fredningsbestemmelser at gøre. Det forekommer mig ogsaa at være farligt at komme ind paa det, som er anført i Lovforslaget, at saafremt Brugeren ønsker at optage et Laan for ved Hjælp af dets Beløb at afløse Jagtretten, skal han være berettiget til at give Laangiveren Fortrinspanteret i Ejendommen. I det hele taget forekommer det mig, at alle de Bestemmelser kommer ind paa Omraader, som jeg egentlig ikke mener behøvede at være inde under Staten, idet det i Forvejen er indeholdt i Bestemmelserne i mellemretslige private Forhold. Det, det drejer sig om for Lovgivningsmagten, er i første Række Fredningsbestemmelser, og disse Fredningsbestemmelser kan jeg, som sagt, tiltræde. Hvis der fra Lovgivningsmagtens Side skulde skrives ind overfor selve Jagten, tror jeg, det vilde være mere betimeligt at have Opmærksomheden henvendt paa de saakaldte Klapjagter. I mange Tilfælde og vistnok i de allerfleste Tilfælde er Jægerne forstaaende og fører ikke Udryddelseskrig i Almindelighed mod Vildtet, medens det paa mange andre Omraader i Særdeleshed ved mange Tilfælde af Klapjagt